

Motion till riksdagen 2013/14:U22

av **Julia Kronlid m.fl. (SD)**
med anledning av skr. 2013/14:114

Strategisk exportkontroll 2013 – krigsmateriel och produkter med dubbla användningsområden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en svenskägd krigsmaterielindustri.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska motsätta sig riktlinjer och regelverk inom EU som kan leda till att Sveriges möjligheter att vidmakthålla en inhemsk försvarsindustri begränsas.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska värna medlemsstaternas rättigheter att använda sig av artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt för att kunna skydda sina respektive rättmätiga intressen av en inhemsk försvarsindustri.

Ägandet av industrin

Sverigedemokraterna anser att det svenska försvaret i huvudsak ska ha till uppgift att försvara Sverige och gör därvidlag bedömningen att den absoluta huvuddelen av ansvaret för denna uppgift kommer att vila på våra egna resurser, alldeles oavsett om vi deltar i internationella samarbeten eller inte. En följd av detta är att det finns ett behov av att tillgodose en stabil tillgång på materiel till detta territorialförsvar. Det är svårt att se att vi vare sig nu eller i framtiden skulle kunna räkna med att vi i alla tänkbara sammanhang kommer att ha möjlighet att köpa materiel från internationella källor, speciellt i en situation där det internationella läget försämras. Om en sådan situation uppstod och Sverige var utsatt för en förhöjd hotbild skulle vi i och med detta riskera att lida brist på viktig militär materiel. Därför måste Sverige också ha

Fel! Okänt namn på

en försvarsindustri. I detta avseende gör vi en annan bedömning än regeringen, som har valt principen att fokusera på inköpt materiel utan att ta hänsyn till att detta också kan medföra betydande fördyringar. Utöver detta kan det inte nog understrykas att den strategi som går ut på att skapa interoperabilitet mellan Sverige och – främst – Atlantpakten genom att använda sig av samma materielsystem vid det här laget har gått så långt att man i realiteten har byggt fast den svenska försvarsmakten i ett behov av materiel från Atlantpaktsländerna utan vilkas stöd försvarsmakten ej kan verka effektivt.

Ett ytterligare argument för detta är att det är fullt möjligt att de särskilda behov som vi har gör att det är mer ekonomiskt försvarbart att utveckla hela vapensystem i inhemsk industri i stället för att köpa från hylla. Även om sådana vapensystem som vi har behov av finns tillgängliga är det inte säkert att de är kompatibla med varandra eller med vår befintliga materiel, vilket medför ytterligare kostnader för anpassning av dessa.

Det är med hänvisning till ovanstående resonemang av vikt att sådan industri som är viktig för försvarets behov behålls inom landet. Det är därför inte helt oproblematiskt att försvarsindustrin gradvis har övergått i internationella vapenkoncerners ägo. Regeringen bör med hänsyn till detta verka för att viktig försvarsindustri behålls i svensk ägo, om nödvändigt genom att staten går in som ägare.

Vår utgångspunkt är att denna försvarsindustri måste kunna verka under förhållanden som så långt möjligt är ekonomiskt fördelaktiga för de svenska skattebetalarna. Det betyder att försvarsindustrin ofrånkomligen också måste ägna sig åt export för att genom försäljning kunna bidra till att bära kostnaderna för utveckling.

Internationellt samarbete om utveckling av krigsmateriel

Det finns inte något principiellt fel i att Sverige ingår i samarbeten om krigsmaterielutveckling eller avtal som reglerar internationell handel med krigsmateriel så länge som dessa samarbeten står i samklang med Sveriges långsiktiga intressen. Det är dock viktigt att sådana samarbeten inte hamnar i strid med Sveriges behov av en egen försvarsindustri. EU:s gemensamma ståndpunkt och de åtta kriterier som ska beaktas innan ett beslut om krigsmaterielexport till ett land fattas är kriterier vi tycker är bra och ska följas. Ur vår synvinkel kan EU-samarbetet kring frågor av denna typ dock aldrig tillåtas leda till att Sveriges handlingsfrihet eller möjligheter till en egen livaktig försvarsindustri inskränks, något som i förlängningen riskerar leda till att Sverige inte kan uppfylla sina säkerhets- och utrikespolitiska mål. Sverige bör inte ingå i samarbeten som har sådana följder. Som ett led i detta menar Sverigedemokraterna att regeringen i sina fortsatta kontakter med EU bör driva en linje som så långt möjligt värnar medlemsstaternas rättigheter att använda sig av artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att kunna skydda

Fel! Okänt namn på

sina respektive rättmätiga intressen av en inhemsk försvarsindustri. Detta bör riksdagen tillkännage som sin mening.

Stockholm den 2 april 2014

Julia Kronlid (SD)

Johmy Skalin (SD)

Björn Söder (SD)

Kent Ekeröth (SD)